

Σπύρος Γιαννακόπουλος

ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΗ ΜΑΚΑΡΟΝ

ΕΚΔΟΣΕΙΣ
ΠΑΤΑΚΗ

ΣΥΛΛΟΓΗ ΧΕΛΙΔΟΝΙΑ

Επιχείρηση Μακαρόν

Γεννήθηκα το 1981 στην Αθήνα και όταν έμαθα να διαβάζω, συνέχισα να διαβάζω. Και να βλέπω ταινίες, πολλές ταινίες. Και να ονειρεύομαι κόσμους μακρινούς, με δράκους, μάγους και ξωτικά, κνηνηγτά με κλέφτες και αστυνόμους, μάχες ανάμεσα στο καλό και στο κακό. Κι όταν κάποια φορά μεγάλωσα, αφού πρώτα τελείωσα τις σπουδές μου στο Οικονομικό Πανεπιστήμιο Αθηνών και έγραψα άρθρα σε εφημερίδες και έντυπα, άρχισα να οργανώνω τα όνειρά μου, να τα περνάω στο χαρτί, δάζοντας τη μία λέξη μετά την άλλη. Κάποια από αυτά έγιναν βιβλία. Κι ετοιμάζω κι άλλα. Δε θέλω να σταματήσω να γράφω.

Από τις Εκδόσεις Πατάκη κυκλοφορούν:

Βιβλία για παιδιά

Ο Τρύφωνας από τη Δρακολανδία, εικονογράφηση Πέτρος Χριστούλιας (2015)

Αλλόκοσμος επισκέπτης, εικονογράφηση Πέτρος Χριστούλιας (2018)

Ο μονόκερος, εικονογράφηση Πέτρος Χριστούλιας (2019)

Η περιπέτεια ενός ιππότη, εικονογράφηση Γεωργία Ζάχαρη (2022)

Σειρά «Άγης και Χάρης», εικονογράφηση Πέτρος Χριστούλιας

Πορτοκαλάδα με ανθρακικό (2016)

Ο Μασκοφόρος Εκδικητής (2017)

Το αγόρι που πετάει (2019)

Μασκοφόρος Εκδικητής εναντίον Ζοργκ (2021)

Η αγελάδα που γελάει (2022)

Επιχείρηση Μακαρόν (2024)

Μυθιστορήματα φαντασίας για νέους

Το κορίτσι με το ξύλινο σπαθί (2016)

Νάνσι (2017)

Βιβλία Crossover

Κοσμοναύτης (2023)

Κόμικς

Στο δάσος, εικονογράφηση Στέλλα Στεργίου (2020)

ΣΠΥΡΟΣ ΓΙΑΝΝΑΚΟΠΟΥΛΟΣ

Επιχείρηση Μακαρόν

Εικονογράφηση
ΠΕΤΡΟΣ ΧΡΙΣΤΟΥΛΙΑΣ

ΣΥΛΛΟΓΗ ΧΕΛΙΔΟΝΙΑ

Θέση υπογραφής δικαιούχου δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας
εφόσον αυτή προβλέπεται από τη σύμβαση

Το παρόν έργο πνευματικής ιδιοκτησίας προστατεύεται κατά τις διατάξεις της ελληνικής νομοθεσίας (Ν. 2121/1993 όπως έχει τροποποιηθεί και ισχύει σήμερα) και τις διεθνείς συμβάσεις περί πνευματικής ιδιοκτησίας. Απαγορεύεται απολύτως άνευ γραπτής άδειας του εκδότη η κατά οποιονδήποτε τρόπο ή μέσο (ηλεκτρονικό, μηχανικό ή άλλο) αντιγραφή, φωτοανατύπωση και εν γένει αναπαραγωγή, εκμίσθωση ή δανεισμός, μετάφραση, διασκευή, αναμετάδοση στο κοινό σε οποιαδήποτε μορφή και η εν γένει εκμετάλλευση του συνόλου ή μέρους του έργου.

Εκδόσεις Πατάκη – Σύγχρονη λογοτεχνία για παιδιά και για νέους
Συλλογή Χελιδόνια – 225

Σπύρος Γιαννακόπουλος, *Επιχείρηση Μακαρόν (Άγης και Χάρης, διβλίο 6)*

Εικονογράφηση: Πέτρος Χριστούλιας

Υπεύθυνη έκδοσης: Υβόνη Καρούδη

Διορθώσεις: Αντωνία Γουναροπούλου

Σελιδοποίηση: Αλέξιος Μάστορης

Copyright© Σ. Πατάκης ΑΕΕΔΕ (Εκδόσεις Πατάκη)

και Σπύρος Γιαννακόπουλος, 2023

Copyright© για την εικονογράφηση Σ. Πατάκης ΑΕΕΔΕ

(Εκδόσεις Πατάκη), 2024

Πρώτη έκδοση από τις Εκδόσεις Πατάκη, Αθήνα, Νοέμβριος 2024

ΚΕΤ Ζ052 ΚΕΠ 723/24 ISBN 978-618-07-0636-9

**ΕΚΔΟΣΕΙΣ
ΠΑΤΑΚΗ**

ΠΑΝΑΓΗ ΤΣΑΛΛΑΡΗ (ΠΡΩΗΝ ΠΕΙΡΑΙΩΣ) 38, 104 37 ΑΘΗΝΑ

ΤΗΛ.: 210.36.50.000, 210.52.05.600, 801.100.2665 — ΦΑΞ: 210.36.50.069

ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΔΙΑΘΕΣΗ: ΕΜΜ. ΜΠΕΝΑΚΗ 16, 106 78 ΑΘΗΝΑ, ΤΗΛ.: 210.38.31.078

ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑ: ΚΟΡΥΤΣΑΣ (ΤΕΡΜΑ ΠΟΝΤΟΥ — ΠΕΡΙΟΧΗ Β' ΚΤΕΟ),

570 09 ΚΑΛΟΧΩΡΙ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ, ΤΗΛ.: 2310.70.63.54, 2310.70.67.15 — ΦΑΞ: 2310.70.63.55

Web site: <http://www.patakis.gr> • e-mail: info@patakis.gr, sales@patakis.gr

Π Ε Ρ Ι Ε Χ Ο Μ Ε Ν Α

Ο μυστηριώδης Μίστερ Μιστέριο.....	9
Μασκοφόρος Εκδικητής	18
Εξάσκηση	25
Κατσικάκι στον φούρνο.....	33
Αμπιγέ.....	43
Λούνα παρκ	51
Μια λαμπερή γιορτή.....	61
Γευσιγνωσία	69
Λάτιν χορός.....	81
Ο Τζόναθαν Δηλάιλας	91
Ο Πόλεμος των Μακαρόν	99
Δίαιτα.....	107
Ησυχία	116
Πυροβολισμοί.....	127
Τσουλήθρα	136
Ξενύχτι στον Τράγο.....	144

Ο μυστηριώδης Μίστερ Μιστέριο

Η ΤΑΝ ΜΙΑ ΚΡΥΑ ΝΥΧΤΑ του χειμώνα. Μια φέτα φεγγαριού ξεπρόβαλλε κάθε τόσο από τα γκριζα σύννεφα που είχαν απομείνει και κρυβόταν ξανά. Το στρογγυλοφάναρο μηχανάκι αγκομαχούσε στον μικρό δρόμο αυτής της ήσυχης γειτονιάς των νοτίων προαστίων της Αθήνας υπό το βάρος των δύο επιβατών. Τα φώτα στα σπίτια είχαν σβήσει από ώρα. Μόνο οι φανοστάτες στις γωνίες ήταν αναμμένοι. Νωρίτερα το απόγευμα είχε βρέξει από τις λεμονιές στα πεζοδρόμια έσταζε ακόμη.

Το μηχανάκι σταμάτησε μπροστά σε μια μονοκατοικία που μύριζε εγκατάλειψη· από τους τοίχους έλειπαν ολόκληρα κομμάτια σοβά, η αυλή ήταν απεριποίητη, με τα αγριόχορτα να έχουν απλωθεί παντού, τα παντζούρια κρέμονταν από τους μεντεσέδες ή είχαν ξηλωθεί τελείως, αφήνοντας να φανούν σπασμένα τζάμια.

«Εδώ είμαστε» είπε ο κακομούτσουνος οδηγός, που στα μάτια του καθρεφτιζόταν η κατεργαριά. «Κατέβα».

Ο συνοδηγός, κακομούτσουνος κι αυτός, πήδησε απσούμπαλα στο έδαφος, τεντώθηκε και χασμουρήθηκε. Στα δικά του μάτια καθρεφτιζόταν η νύστα. Ήταν ολοφάνερο ότι ευχόταν να βρίσκεται στο ζεστό του κρεβάτι αυτή τη στιγμή. Ο οδηγός έσβησε τη μηχανή, άνοιξε το σταντ και ξεκαβαλίκεψε κι αυτός. Είχαν γένια λίγων ημερών και φορούσαν καμπαρντίνες. Έμειναν για μια στιγμή να κοιτούν το παράπηγμα.

«Με ανατριχιάζει αυτό το μέρος» είπε ο συνοδηγός.

«Τι περίμενες να δεις;» είπε ο οδηγός. «Ξενοδοχείο πολυτελείας;»

«Είσαι σίγουρος για τον τύπο; Μήπως είναι παγίδα της αστυνομίας; Να τους προσέχεις αυτούς. Είναι πολύ πονηροί. Όλο κάτι τέτοιες ζαβολιές σκαρώνουν, και πριν το καταλάβεις, σε έχουν μαγαλαρώσει. Έχω κάνει φυλακή και ήταν χάλια, πολύ βαρετά. Μόνο ένα πράγμα μου άρεσε. Τα μαθήματα λάτιν του Βραζιλιάνου κατάντικου, του Χοσέ. Ω, αυτά ήταν υπέροχα». Κούνησε για λίγο τη μέση του μουρμουρίζοντας έναν λάτιν ρυθμό. «Τα περίμενα πώς και πώς. Και νομίζω ότι ήμουν πολύ καλός. Ο Χοσέ με επέλεγε συνεχώς για ντάμα του. Κρίμα που σταμάτησαν έτσι ξαφνικά, όταν ο Χοσέ δραπέτευσε».

«Εγγυήθηκε γι' αυτή τη συνάντηση ο σύνδεσμός μου» είπε ο οδηγός με βεβαιότητα, παραβλέποντας τα λάτιν κουνήματα του συνεργού του. «Έλα, μας περιμένει».

*

Προχώρησε στο πεζοδρόμιο και έσπρωξε τη μεταλλική πόρτα της αυλής, που έβγαλε μια ανατριχιαστική στριγκλιά στην ησυχία της νύχτας.

«Ελπίζω να έχει να μας κεράσει τίποτα» είπε ο συνοδηγός ακολουθώντας τον «γιατί πείνασα λιγάκι. Έστω ένα γλυκάκι. Έτσι, για το καλωσόρισμα».

Βάδισαν στο πλακόστρωτο μονοπάτι που διέσχιζε τη ζούγκλα από αγριόχορτα και κοντοστάθηκαν στην εξώπορτα της κατοικίας. Στη γωνία του κτιρίου ήταν βιδωμένη μια κάμερα στραμμένη προς το μέρος τους· το κόκκινο φωτάκι της αναβόσβηνε. Ο οδηγός πίεσε το μοναδικό, χωρίς όνομα κουδούνι και ο συνοδηγός χαιρέτησε προς την κάμερα με ένα πλατύ χαμόγελο. Μια στιγμή αργότερα η πόρτα άνοιξε με έναν βόμβο.

Οι δύο τύποι εισήλθαν σε ένα σκοτεινό δωμάτιο με μόνη επίπλωση ένα παλιό τραπέζι, δύο καρέκλες από όπου έλειπαν σανίδες και μια ξεχαρβαλωμένη πολυθρόνα. Η πόρτα έκλεισε πίσω τους με έναν ξερό κρότο, αφήνοντας έναν μικρό αντίλαλο· όταν έσβησε, έπεσε μια παγερή ησυχία. Το λιγοστό φως που έμπαινε από το χωρίς παντζούρια παράθυρο προερχόταν από τον φανοστάτη απ' έξω. Τα πάντα ήταν πασπαλισμένα με σκόνη.

«Καλώς ήρθατε» ακούστηκε μια παραμορφωμένη από κάποιο μηχάνημα φωνή, σαν να μιλούσε όχι άνθρωπος, αλλά κάποιο ρομπότ. Οι δύο τύποι τρόμαξαν, με τον συνοδηγό να πηδάει σαν ελατήριο στην αγκαλιά του οδηγού και εκείνος να τον κρατάει εκεί μαρμαρωμένος. Η φωνή προερχόταν από ένα ηχείο πάνω από την κλειστή τζαμένια πόρτα που έβλεπαν απέναντί τους. Στη γωνία

της κάσας υπήρχε μια ακόμη κάμερα. Ένα φως πίσω από την πόρτα άναψε και μια φιγούρα διαγράφηκε στο τζάμι. «Καλύτερα να διατηρήσουμε την ανωνυμία μας και να χρησιμοποιήσουμε κωδικοποιημένα ονόματα. Είμαι ο Μίστερ Μιστέριο».

Ο οδηγός άφησε τον σύντροφό του (που έσκασε στο πάτωμα σαν καρπούζι), ίσιωσε την καμπαρντίνα του και, με επιτηδευμένα αυστηρή φωνή, είπε: «Είμαι ο Λιοντάρης».

Ο άλλος σηκώθηκε, τίναξε τη σκόνη από πάνω του, και είπε με τη σειρά του: «Γεια χαρά, εγώ είμαι ο Τίγρης. Πολύ ωραίο αυτό το κόλπο που κάνετε με τη φωνή σας. Αν ήμουν φοβητσιάρης, μπορεί να τρώμαζα».

«Έχω μια αποστολή για εσάς» ακούστηκε η παραμορφωμένη φωνή από το ηχείο. Η σκιά πίσω από την πόρτα δε σάλευε καθόλου. «Αν καταφέρετε και τη φέρετε σε πέρας, θα σας ανταμείψω. Είναι όμως μια αποστολή που απαιτεί διακριτικότητα, λεπτές κινήσεις και γρήγορα αντανακλαστικά. Μπορώ να βασιστώ πάνω σας;»

«Βεβαίως» είπε ο Λιοντάρης.

«Καλέ, ναι» είπε ο Τίγρης. «Σίγουρα πράγματα».

«Μου είπαν ότι είστε εξαιρετικοί με τα χρηματοκιβώτια».

«Καμία κλειδαριά δε μου έχει αντισταθεί ως τώρα» δήλωσε ο Λιοντάρης με στόμφο.

«Λέει αλήθεια» υπερθεμάτισε ο Τίγρης. «Μια φορά που είχαμε κλειδωθεί έξω από το κρησφύγετό μας, άνοιξε πανεύκολα την πόρτα με ένα τσιμπιδάκι» – αλλά έκρινε καλό να μη διευκρινίσει ότι ευθυνόταν ο ίδιος, γιατί είχε ξεχάσει τα κλειδιά μέσα.

«Ο μεγιστάνας Φραγκίσκος Τσαλαβούτας» συνέχισε ο Μίστερ Μιστέριο «διοργανώνει μια μεγάλη γιορτή στον πύργο του στο Κορωπί. Θα έχει καλεσμένους επιχειρηματίες, πολιτικούς, καλλιτέχνες, ανθρώπους εξουσίας, λογής πρόσωπα του δημόσιου βίου. Θέλω να παρεισφρήσετε σε αυτό το πάρτι, να αναμειχθείτε με τον κόσμο και, όταν έρθει η ώρα, να ανεβείτε στα ιδιαίτερα δωμάτια του Τσαλαβούτα, να μπείτε στο γραφείο του και να ανοίξετε το χρηματοκιβώτιό του. Εκεί θα βρείτε ένα μικρό αντικείμενο, με πλαστικό κάλυμμα, όχι μεγαλύτερο από μια γομολάστιχα· στην όψη μοιάζει με μπαταρία. Το θέλω. Θέλω να μου το φέρετε».

«Τι αντικείμενο είναι αυτό;» ρώτησε ο Τίγρης.

«Αποθηκευτικός χώρος» εξήγησε ο Μίστερ Μιστέριο. «Εκεί αποθηκεύεις αρχεία σε ψηφιακή μορφή. Αρχεία και υλικό. Ο Τσαλαβούτας δεν εμπιστεύεται το διαδίκτυο. Φοβάται τους χάκερ και προτιμάει να κρύβει το πολύτιμο αρχείο του εκτός υπολογιστή και εκτός δικτύου, σε αυτή τη μικρή συσκευή. Ας το ονομάσουμε Z. Από το “ζητούμενο”».

«Τι περιέχει το Z;» ρώτησε ο Λιοντάρης.

«Αυτό δε σας αφορά. Θέλω απλώς να μου το φέρετε. Αυτό και τίποτα άλλο. Δεν πρέπει με τίποτα να επιχειρήσετε να το ανοίξετε, γιατί το περιεχόμενο ενδέχεται να καταστραφεί. Οτιδήποτε άλλο αξίας υπάρχει στο χρηματοκιβώτιο, μπορείτε να το κρατήσετε. Αρκεί αυτό να μη θέσει σε κίνδυνο την αποστολή. Εγώ θέλω μόνο το Z».

«Μάλιστα» έκανε ο Λιοντάρης. «Και γιατί δεν πάτε εσείς ο ίδιος να το κλέψετε και στέλνετε εμάς;»

Ο ΜΜ σιώπησε, η ανάσα του ακουγόταν σαν ηλεκτρι-
σμένη από το ηχείο. Ο Λιοντάρης σκέφτηκε μήπως εί-
χε πει κάτι που δεν έπρεπε. Ο Τίγρης σκέφτηκε ότι πει-
νούσε.

«Μου αρέσεις!» είπε ξάφνου ο ΜΜ και το ηχείο πάνω
από την πόρτα έπαλλε. «Μου αρέσεις, γιατί είσαι καχύ-
ποπτος. Και σε αυτή τη δουλειά, πρέπει να φυλάς τα νώ-
τα σου. Καλά κάνεις και έχεις τις επιφυλάξεις σου».

«Κι εγώ θα το ρώταγα αυτό» βιάστηκε να πει ο ο Τί-
γρης, για να γίνει κι αυτός αρεστός.

«Εμένα με γνωρίζουν. Έχω προηγουμένα με τον Τσα-
λαβούτα. Αν βρεθώ στη δεξίωση, θα με υποπτευθούν. Δε
θα μπορώ να κινηθώ ελεύθερα. Θα έχω μάτια πάνω μου,
που θα παρακολουθούν κάθε μου κίνηση. Ενώ εσάς δε
σας ξέρουν και θα μπορείτε να κινηθείτε ελεύθερα. Και
μην ανησυχείτε, δε θα κινήσετε υποψίες. Ο Τσαλαβού-
τας καλεί κόσμο που δε γνωρίζει ούτε ο ίδιος καλά κα-
λά. Θα είστε άγνωστοι μεταξύ αγνώστων».

«Κατάλαβα» είπε ο Λιοντάρης.

«Εγώ όχι και τόσο. Αλλά θα μου εξηγήσεις μετά» του
ψιθύρισε ο Τίγρης.

«Από μένα θα έχετε προσκλήσεις για την εκδήλωση,
θα έχετε την κάτοψη κάθε ορόφου του πύργου, χάρτες
της γύρω περιοχής και επιπλέον υλικό που μπορεί να
σας φανεί χρήσιμο. Επίσης, θα πρέπει να ντυθείτε κα-
ταλλήλως, ένα κοστούμι, γραβάτα, ίσως παπιγιόν και να
έχετε υπόψη ότι, για την περίπτωση, θα υπάρχει ομάδα
ασφαλείας με ειδικούς φρουρούς. Είμαι σχεδόν σίγου-
ρος ότι ένας από αυτούς θα βρίσκεται σκοπός έξω από

το γραφείο του Τσαλαβούτα με το χρηματοκιβώτιο. Τουλάχιστον ένας».

Ο Τίγρης στραβοκατάπие. Ο Λιοντάρης ήθελε να μάθει κι άλλα: «Θα χρησιμοποιήσουμε όπλα;».

«Σας έχω κάτι καλύτερο. Ανώδυνο, εύκολο στη χρήση του, μεταφέρεται εύκολα χωρίς να κινεί υποψίες και είναι εξαιρετικά αποτελεσματικό». Κάτω από το τζάμι της πόρτας άνοιξε μια θυρίδα και πρόβαλε μια μεταλλική λαβίδα που κρατούσε ένα κουτάκι δεμένο με φιόγκο. «Αυτό είναι για σας».

Ο Λιοντάρης το πήρε με προσοχή. Τράβηξε την άκρη του φιόγκου και άνοιξε το καπάκι. Μέσα είδε ένα γλυκό· ένα μοβ μακαρόν.

«Κέρασμα;» ρώτησε ενθουσιασμένος ο Τίγρης. «Μα γιατί δεν ξεκινήσατε με αυτό; Πάνω που κόντευα να σας παρεξηγήσω!»

Και, χωρίς να περιμένει απάντηση, το βούτηξε και το έχωσε όλο στο στόμα του, αγνοώντας τη φιγούρα πίσω από το τζάμι –που τώρα σάλεψε για πρώτη φορά– και το παρατεταμένο «Μηηηη» που ερχόταν από το ηχείο. Μασούλησε και κατάπие. Ο Λιοντάρης είχε μείνει να τον κοιτάει.

Ο Τίγρης, γλείφοντας τα δάχτυλά του, πήγε να πει ότι το γλυκό ήταν πολύ νόστιμο, όμως ξαφνικά οι λέξεις δεν έλεγαν να βγουν από το στόμα του, ενώ η όρασή του άρχισε να θολώνει και τα πόδια του να μην τον κρατούν. Σε μια προσπάθεια να μείνει όρθιος αναζήτησε σπασμωδι-

κά κάποιο στήριγμα με τα χέρια, δεν τα κατάφερε όμως. Σωριάστηκε στο πάτωμα.

«Τι του συνέβη;» ρώτησε ο Λιοντάρης, χωρίς ίχνος συγκίνησης στη φωνή του.

«Δε θα πάθει τίποτα. Απλώς θα κοιμηθεί για λίγο. Αυτός είναι ο τρόπος με τον οποίο σας προτείνω να εξουδετερώσετε τον φρουρό που θα βρίσκεται έξω από το γραφείο του Τσαλαβούτα, καθώς και όποιον άλλο σας σταθεί εμπόδιο. Ένας τρόπος αναίμακτος κι αθόρυβος. Μακαρόν με υπνωτικό!»

Ο Λιοντάρης έμεινε για λίγο να κοιτάζει τον συνεργάτη του και ύστερα στράφηκε ξανά στη φιγούρα πίσω από την πόρτα. «Πείτε μου για την αμοιβή».

Ξεκίνησαν οι διαπραγματεύσεις. Ο Μίστερ Μιστέριο υποσχέθηκε πολλά και ο Λιοντάρης ζήτησε περισσότερα. Στον Τίγρη, όμως, που ήδη ροχάλιζε, ο Λιοντάρης θα έλεγε πολύ λιγότερα. Ας μην τον έπαιρνε ο ύπνος την ώρα της δουλειάς.

Επιχείρηση Μακαρόν

Σύρος Γιαννακόπουλος

Ο μεγιστάνας Φραγκίσκος Τσαλαβούτας διοργανώνει στο κάστρο του τον ετήσιο διαγωνισμό για το καλύτερο γλυκό, με φετινό θέμα... τα μακαρόν! Η εκδήλωση αναμένεται να είναι λαμπερή. Θα έχει λάτιν μουσική, πολύ χορό, άφθονη σαμπάνια, υψηλούς προσκεκλημένους, ενώ θα λάβουν μέρος τα καλύτερα ζαχαροπλαστεία της πόλης. Εκεί θα στείλει ο μυστηριώδης Μίστερ Μιστέριο δύο κακοποιούς, τον Τίγρη και τον Λιοντάρη, με σκοπό να εκμεταλλευτούν το γεγονός και να κλέψουν ένα επτασφράγιστο μυστικό. Καλεσμένοι όμως είναι και ο Άγης με τον Χάρη...

Εικονογράφηση: Πέτρος Χριστούλιας

8+ Συλλογή χελιδόνια

Διαβάστε επίσης:

Κλοπή, παρωδία,
ζαχαροπλαστική

ISBN 978-618-07-0636-9

9 786180 706369 >
Βοηθ. κωδ. μπχ/σπς 14636